Lietas Nr. C30467614
Lietvedības Nr. C-1665-15/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 14.decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Krigena-Jurkāne
ar sekretāri S.Bērtulsoni
2015.gada 30.novembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu akciju sabiedrības /Nosaukums A/ prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda piedziņu,

konstatēja

2014.gada 25.jūnijā akciju sabiedrība /Nosaukums A/ (turpmāk tekstā – prasītājs) iesniedza tiesā prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ (turpmāk tekstā – atbildētāji) par parāda EUR 5562,02 apmērā piedziņu norādot, ka 2006.gada 27.oktobrī starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ tika noslēgts aizdevuma līgums nr.Z-4418/2006, saskaņā ar kuru atbildētājai /pers. A/ tika piešķirts kredīts EUR 9405 apmērā automašīnas SAAB 9-6 iegādei, ar atmaksas termiņu līdz 2011.gada 27.oktobrim.

Saskaņā ar 2006.gada 27.oktobra komercķīlas līguma nr.Z-4418/2006 noteikumiem atbildētāja /pers. A/ no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildes nodrošinājumam ieķīlāja par labu prasītājam sev piederošo automašīnu, par ko Uzņēmumu reģistrā reģistrēta komercķīla nr.100094761.

Atbildētājas/pers. A/ no aizdevuma līguma izrietošo saistību nodrošināšanai atbildētājs /pers. B/ 2006.gada 27.oktobrī parakstīja galvojumu, saskaņā ar kuru uzņēmās saistības kā pats parādnieks.

Prasītājs savas no aizdevuma līguma izrietošās saistības izpildīja, t.i. saskaņā ar aizdevuma līguma nosacījumiem atvēra atbildētājai /pers. A/ aizdevuma kontu un izmaksāja kredītu par kopējo summu EUR 9405 apmērā. Taču atbildētāja /pers. A/ savas no aizdevuma līguma izrietošās saistības nepildīja neveicot kredīta atmaksu un nemaksājot procentus par kredīta izmantošanu.

Atbilstoši aizdevuma līguma 2.3.2.punkta noteikumiem prasītājs 2010.gada 22.aprīlī nosūtīja atbildētājai /pers. A/ brīdinājumu par aizdevuma līguma izbeigšanu ar 2010.gada 5.maiju un saistību izpildi.

Atbildētāji savas saistības nepildīja, līdz ar to prasītājs kā komercķīlas ņēmējs saskaņā ar komercķīlas līguma 3.1.punktu realizēja komercķīlu – transportlīdzekli SAAB 9-5, par ko 2011.gada 13.jūnijā saņēma naudas līdzekļus EUR 2500 apmērā. Iegūtie naudas līdzekļi tika novirzīti ar transportlīdzekļa realizāciju un glabāšanu saistīto izdevumu LVL 309,58 apmērā, kas atbilst EUR 440,49 apmērā, apmaksai. Atlikušie naudas līdzekļi EUR 2059,51 apmērā 2011.gada 13.jūnijā tika novirzīti atbildētājas /pers. A/ saistību dzēšanai pēc aizdevuma līguma: procentu dzēšanai EUR 598,97 (līgumiskie procenti EUR 311,46 un likumiskie procenti EUR 287,51), pamatsummas daļējai dzēšanai EUR 1460,54 apmērā.

Saskaņā ar galvojuma līguma nosacījumiem 2010.gada 23.aprīlī prasītājs nosūtīja atbildētājam /pers. B/ brīdinājumu par no galvojuma izrietošo saistību izpildi līdz 2010.gada 10.maijam.

Taču atbildētājas /pers. A/ saistības pēc aizdevuma līguma netika segtas pilnībā. Uz 2014.gada 18.jūniju atbildētāju saistības sastāda EUR 5562,02, ko sastāda neatmaksātā aizdevuma pamatsumma EUR 2809,44, likumiskie procenti par laiku no 2011.gada 13.jūnija līdz 2014.gada 17.jūnijam EUR 515,53; līgumsods par laiku no 2009.gada 27.jūlija līdz 2010.gada 5.maijam EUR 2237,05.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1319., 1321., 1326., 1327., 1330., 1587., 1589., 1692., 1694., 1698., 1716., 1717., 1720., 1722., 1756., 1757., 1759., 1765., 1934., 1943., 1946.pantu. Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētāja /pers. B/, prasītāja labā parādu EUR 5562,02 apmērā, kas sastāv no pamatparāda EUR 2809,44 apmērā; likumiskajiem procentiem EUR 515,53 apmērā un līgumsoda EUR 2237,05 apmērā, kā arī tiesas izdevumus un atzīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētāja /pers. B/, likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas.

Atbildētāji/pers. A/ un /pers. B/ nav snieguši paskaidrojumus par celto prasību.

Prasītāja pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītiem motīviem un pamatiem, papildus paskaidroja, ka 2010.gada 4.decembrī automašīnās ātrās realizācijas vērtība tika noteikta EUR 2700, 2011.gada 13.jūnijā automašīna tika pārdota par EUR 2500, ņemot vērā, ka bija pagājis pusgads pēc novērtēšanas automašīna tika pārdota par zemāku cenu.

Atbildētāji/pers. A/ un /pers. B/ uz tiesas sēdi neieradās, nepaziņojot tiesai neierašanās iemeslus un nelūdzot lietu izskatīt bez viņu klātbūtnes. Par tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājiem paziņots Civilprocesa likuma 56.panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā – nosūtot pavēsti uz tiesas sēdi pēc atbildētāju deklarētās dzīves vietas adreses un prasības pieteikumā norādītās adreses, līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1]pantu uzskatāms, ka atbildētājiem par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots.

Pie šādiem apstākļiem tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu uzskata, ka lietu iespējams izskatīt bez atbildētāju klātbūtnes.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies prasītāja pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, uzskata prasību par pamatotu un apmierināmu.

Kā redzams no lietas materiāliem, 2006.gada 27.oktobrī starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ tika noslēgts aizdevuma līgums nr.Z-4418/2006 par aizdevuma EUR 9405 apmērā uz laiku līdz 2011.gada 27.oktobrim automašīnas SAAB 9-5 iegādei. Prasītājs savas saistības izpildīja un pārskaitīja atbildētājas norādītā kontā naudas līdzekļus EUR 9405 apmērā 2006.gada 1.novembrī, ko apliecina lietas materiālos esošais izraksts no atbildētājas /pers. A/ aizdevumu konta.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Līdz ar to tiesa atzīst, ka starp prasītāju un atbildētāju noslēgtais aizdevuma līgums nr.Z-4418/2006 atzīstams par aizdevuma līgumu Civillikuma izpratnē.

Kā redzams no lietas materiāliem 2006.gada 27.oktobrī starp prasītāju kā komercķīlas ņēmēju un atbildētāju /pers. A/ kā komercķīlas dēvēju noslēgts komercķīlas līgums nr.Z-4418/2006 pie 2006.gada 27.oktobra aizdevuma līguma nr.Z-4418/2006, saskaņā ar kuru no augstākminētā aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildes nodrošināšanai, atbildētāja /pers. A/ par labu prasītājam ieķīlāja sev piederošo transportlīdzekli SAAB 9-5. Atbilstoši 2007.gada 29.oktobra komercķīlas reģistrācijas aktam nr.100094761 Uzņēmumu reģistrā reģistrēta komercķīla – transportlīdzeklim SAAB 9-5, valsts nr./numurs/, par labu prasītājam, ķīlas devējs – atbildētājs; ar tiesībām komercķīlas ņēmējam pārdot ieķīlāto mantu bez izsoles.

Civillikuma 1589.pants nosaka, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Kā norādīts prasības pieteikumā un prasītāja 2010.gada 22.aprīļa paziņojumā atbildētājai /pers. A/ par aizdevuma līguma izbeigšanu un saistību izpildi, atbildētājas neizpildītās saistības pret prasītāju pēc augstākminētā aizdevuma līguma sastāda EUR 6565,73 apmērā, līdz ar to prasītājs saskaņā ar aizdevuma līguma 2.3.2.punkta noteikumiem vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma ar 2010.gada 5.maiju, sakarā ar līguma noteikumu nepildīšanu, t.i. netika pildīts aizdevuma līguma 2.2.1.punkts maksājumi netika veikti maksājumu grafikā norādītajā kārtībā. Lietā nav strīda un kā redzams no atbildētāja konta izraksta, atbildētājs maksājumus saskaņā ar aizdevuma līgumu netika veicis maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā. Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītājs ir tiesīgs atkāpies no starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ noslēgtā aizdevuma līguma.

Atbilstoši komercķīlas līguma 3.1.punktam prasītājs ir tiesīgs vērst piedziņu uz mantu, pēc saviem ieskatiem pārdodot to par brīvu cenu bez tiesas starpniecības un izsoles.

Kā redzams no transportlīdzekļa pieņemšanas nodošanas akta transportlīdzeklis SAAB 9-5, valsts nr./numurs/, tika nodots prasītājam 2010.gada 5.janvārī. Saskaņā ar 2010.gada 13.jūlija eksperta slēdzienu automašīnas SAAB 9-5, valsts nr./numurs/, faktiskā vērtība noteikta EUR 3900 apmērā; vērtība ar defektiem EUR 3600 apmērā; ātrās realizācijas vērtība EUR 2700 apmērā.

Saskaņā ar Uzņēmumu reģistra 2010.gada 14.maija lēmumu nr.21-11/6788 pamatojoties uz prasītāja iesniegto paziņojumu komercķīlu reģistrā izdarīts ieraksts par komercķīlas tiesības izlietošanu. Līdz ar to prasītājs 2011.gada 13.jūnijā realizēja komercķīlu par summu EUR 2500 apmērā.

Komercķīlas līguma Nr.Z-4418/2006 3.1.punkts nosaka prasītāja tiesības vērst piedziņu uz mantu pēc saviem ieskatiem pārdodot to par brīvu cenu bez tiesas starpniecības un izsoles.

Atbildētāji nav cēluši iebildumus pret komercķīlas realizācijas cenu. Tiesa atzīst, ka prasītājs komercķīlu realizējis atbilstoši Civillikuma 1319., 1321., 1326., 1327.panta un Komercķīlas likuma 36., 38.panta noteikumiem.

Kā izriet no prasītāja parāda aprēķina no komercķīlas iegūtos līdzekļus EUR 2500 apmērā prasītājs novirzīja izdevumu segšanai, kas saistīti ar transportlīdzekļa realizāciju un glabāšanu EUR 440,49 apmērā; procentu līgumisko aizdevuma lietošanas procentu EUR 311,46 apmērā dzēšanai; likumisko procentu, kas aprēķināti par laiku pēc līguma laušanas EUR 287,51 apmērā dzēšanai; pamatsummas daļējai dzēšanai EUR 598,97 apmērā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1330.pantu prasītājam ir tiesības prasīt no atbildētājas /pers. A/ parāda atlikumu, ko nesedza no komercķīlas pārdošanas iegūtā summa.

Tā kā saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus; 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka atbildētājai /pers. A/ jāpilda starp pusēm noslēgtā aizdevuma līguma nr.Z-4418/2006 nosacījumi, un jāatdod prasītājam neatmaksātā aizdevuma summa EUR 2809,44 apmērā.

Kā arī, saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību, tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu, un 1720.pantu kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Saskaņā ar aizdevuma līguma nr.Z-4418/2006 3.punktu atbildētāja /pers. A/ ir apņēmusies maksāt līgumsodu 1% apmērā dienā no savlaicīgi nesamaksātās summas, ja nokavējums saistīts ar neiespējamību veikt naudas līdzekļu norakstīšanu no norēķinu konta naudas trūkuma vai citu no aizdevēja neatkarīgu iemeslu dēļ. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājai ir pienākums maksāt prasītājam līgumsodu par nolīgto maksājumu samaksas kavējumu par laika periodu no 2010.gada 17.februāra līdz 2010.gada 7.jūnijam, kas saskaņā ar prasītāja aprēķinu sastāda EUR 333,53 apmērā.

Civillikuma 3.pants noteic, ka katra civiltiesiskā attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Atbilstoši Civillikuma 1717.pantam (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Civillikuma 1720.pants noteic, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Ņemot vērā to, ka tiesa ir konstatējusi, ka saistība, kas izriet no 2007.gada 27.septembra noslēgtā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma Nr.893, atbildētājam ir saistoša, tiesa atzīst, ka prasītājam ir tiesības prasīt gan pamatparāda atmaksu, gan līgumsodu saskaņā ar līguma 3.4.punktu par maksājumu termiņa kavējumu.

Saskaņā ar parāda aprēķinu, laika posmā no 2008.gada novembra mēneša līdz 2013.gada jūlijam atbildētājs kavēja maksājumus un līgumsods par šo periodu aprēķināts LVL 2998,55 apmērā, prasītājs ievērojot samērīguma principu ir samazinājis līgumsodu līdz pamatparāda apmēram LVL 2513,56.

Judikatūrā ir atzīts, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem (Augstākas tiesas Senāta Civillietu departamenta 2004.gada 22.septembra spriedums lietā Nr.SKC-441, 2005.gada 26.janvāra spriedums lietā Nr.SKC-48, 2007.gada 20.jūnija lēmums lietā Nr.SPC-43, 2008.gada 14.maija spriedums lietā Nr.SKC-212).

Līdz ar to tiesai ir tiesības samazināt līgumsodu neskatoties uz līgumsoda cietēja lūgumu.

Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, bet ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus.

Tiesa uzskata, ka līgumsoda samērīgums un taisnīgums izvērtējams atbilstoši Civillikumā 5.pantam un Civilprocesa likuma 5.panta piektajai daļai.

Samērojot pušu tiesiskās intereses nolūkā nodrošināt prognozējamas un atbildīgas civiltiesiskās apgrozības attiecības, lai šīs lietas ietvaros līgumsods nodrošinātu prasītāja zaudējumu atlīdzību, tiesa uzskata, ka līgumsods nosakāms mazākā apmērā, nekā to lūdz prasītājs. Tiesa atzīst, ka līgumsods 30 % apmērā no kavētā pamatparāda maksājuma būtu vērtējams kā saprātīgs un taisnīgs.

Turklāt tiesa atzīst, ka pie apstākļiem, kad atbildētājas maksājumu kavējums iestājies 2009.gada 27.jūlijā un prasītājs līgumsodu ir aprēķinājis līdz 2010.gada 5.maijam, tas ir par 10 mēnešu periodu, nepamatoti radījis iespēju palielināt līgumsoda apmērus.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka tiesai nav tiesību un tas arī nebūtu taisnīgi pilnībā atbrīvot atbildētāju no nokavējuma sekām (līgumsoda), tas ir, atbildības par maksājumu termiņu kavējumu gadījumā, kad prasītājs pamatoti pieprasīja saņemto pakalpojumu apmaksu, jo tādā gadījumā atbildētājs netiktu motivēts nokārtot savas līgumsaistības atbilstoši noslēgtā līguma noteikumiem, netiktu ievērotas prasītāja tiesības saņemt naudas summu par kavējuma laiku, kā arī tiktu pārkāpts pušu līdztiesības princips par labu atbildētājam.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka ir pamats līgumsodu samazināt, un līgumsods piedzenams EUR 842,83 apmērā. Tādējādi tiesas ieskatā tieši šādā apmērā prasība daļā par līgumsoda piedziņu ir apmierināma, bet pārējā daļā prasība par līgumsoda piedziņu ir noraidāma.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu procentu jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem; 1765.pantu ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir seši procenti no simta gadā. Tā kā prasītājs ar 2010.gada 10.maiju tiesīgi vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma saskaņā ar aizdevuma līguma noteikumiem, taču līdz šim termiņam atbildētāja /pers. A/ aizdevumu prasītājam netika atgriezusi, tiesa atzīst, ka prasītājs ir pamatoti aprēķinājis un atbildētājai /pers. A/ ir pienākums maksāt prasītājam likumiskos nokavējuma procentus par samaksas kavējumu. Līdz ar to no atbildētājas /pers. A/ prasītāja labā piedzenami likumiskie nokavējuma procenti par aizdevuma līguma nr.Z-4418/2006 saistību izpildes nokavējumu par laika periodu no 2011.gada 13.jūnija līdz 2014.gada 17.jūnijam EUR 515,53 apmērā.

Bez tam, 2006.gada 27.oktobrī atbildētājs /pers. B/ izsniedza prasītājam galvojumu, saskaņā ar kuru atbildētājs galvo prasītājam par atbildētājas /pers. A/ saistībām, kas izriet no 2006.gada 27.oktobrī starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ noslēgtā aizdevuma līguma nr.Z-4418/2006. Saskaņā ar galvojumu atbildētājs /pers. B/ uzņēmies atbildētājas /pers. A/ saistības kā pats parādnieks, t.i. galvinieks ir piekritis, ka prasītājam kā kreditoram ir tiesības uzreiz, negriežoties pie paša parādnieka, griezties pie galvinieka par saistību izpildi.

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas

parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda; 1702.pantu kad pret galvinieku ceļ prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli; šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās attiecies; par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1537.panta nosacījumiem atbildētāja /pers. B/ izsniegtais galvojums atzīstams par starp prasītāju un atbildētāju noslēgtu galvojuma līgumu atbilstoši Civillikuma normām, jo prasītājs ir pieņēmis atbildētāja /pers. B/ izsniegto galvojumu (priekšlikumu), ko apstiprina prasītāja 2010.gada 23.aprīļa brīdinājums atbildētājam par no 2006.gada 27.oktobra galvojuma izrietošo saistību izpildi.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājam /pers. B/ ir pienākums atbildēt par atbildētājas /pers. A/ saistībām pret prasītāju, kas izriet no 2006.gada 27.oktobrī starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ noslēgtā aizdevuma līguma nr.Z-4418/2006.

Tā kā saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu faktu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo, bet tiesai netika iesniegti pierādījumi, ka atbildētāji ir izpildījuši savas saistības pret prasītāju, veicot aizdevuma summas, procentu un līgumsoda apmaksu. Kā arī atbildētāji nav apstrīdējuši prasītāja norādītās parāda summas un nav iebilduši pret prasītāja aprēķinu pamatotību.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka no atbildētājas /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētāja /pers. B/, prasītāja labā piedzenams pamatparāds EUR 2809,44 apmērā, likumiskie nokavējuma procenti EUR 515,53 apmērā un līgumsods EUR 842,83 apmērā.

Kā arī tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1756., 1765., 1763.pantu ir atzīstamas prasītāja tiesības saņemt no atbildētājas /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētāja /pers. B/, likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātā aizdevuma pamatsummas EUR 2809,44 apmērā, ņemot vērā, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētājas /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētāja /pers. B/, prasītāja labā piedzenami izdevumi par valsts nodevas samaksu proporcionāli apmierinātai prasījuma daļai EUR 401,45 apmērā. Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu un trešo daļu tiesas izdevumi ir arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi EUR 7,83 apmērā un uzdevumi par sludinājuma ievietošanu laikrakstā "Latvijas vēstnesis" EUR 15,65. Kopumā no atbildētājas /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētāja /pers. B/, prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi EUR 424,93 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu atbildētājiem nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 193., 195., 204.^{1}panta, tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji akciju sabiedrības /Nosaukums A/ prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. B/, personas kods /personas kods/, akciju sabiedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas nr./reģistrācijas numurs/, labā pamatparādu EUR 2809,44 apmērā, likumiskos procentus EUR 515,53 apmērā, līgumsodu EUR 842,83 apmērā un tiesas izdevumus EUR 424,93 apmērā, kopā EUR 4592,73 (četri tūkstoši pieci simti deviņdesmit divi 73/100 *euro*).

Akciju sabiedrības "Norvik banka" prasību daļā par līgumsoda piedziņu EUR 1394,22 apmērā noraidīt.

Atzīt akciju sabiedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas nr./reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no pamatparāda EUR 2809,44 (divi tūkstoši astoņi simti deviņi un 44/100 *euro*) apmērā, līdz sprieduma izpildei.

Noteikt /pers. A/un /pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienu laikā, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese **I.Krigena-Jurkāne**